პრო[illegible]ებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

წელიწადი პირველი

ს. კ. კ. ცენტრ. და თბილისის კომიტეტის და საქარ. ორგბიუროს ორგანო

10 დეკემბერი შაბათი

1905. გამოდიდა პირველი პროფესიონალური ჟურნალი რუსეთში: „პროფესიონალური კავშირი“.

რედაქციის მისამართი: თბილისი, კუიბუშევის ქ., № 4. რედაქცია ღიაა ყოველ დღე [illegible] საათამდე. შუადღეობის დღე: 10 საათ.

ტელეფონები: სარედაქციო კოლეგ. № 1476. მდივნის № 19 სხვრთ. №

№ 233 შაბათი, 10 დეკემბერი, 1921 წ. ყოველდღიური გაზეთი შაბათი, 10 დეკემბერი, 1921 წ. № 233

თბილისის საბჭოს პირველი საზეიმო სხდომა

თბილისის მუშათა და წ. თელ.-არმიელთა საბჭოს ცენტრალურ საარჩევნო კომის ის ა ნ.

თბილისის მუშათა და წითელ-არმიელთა საბჭოს პირველი საზეიმო სხდომა შესდგება შაბათს, 10 დეკემბერს დღის 4 საათზე, საოპერო თეატრის დარბაზში, საბჭოში არჩეულნი დეპუტატებნი შესაფერი მანდატები უნდა მიიღონ წინასწარ ცენტრალურ საარჩევნო კომისიისაგან. მანდატების მისაღებად საჭირო წარმოდგენილი იქნეს შესაფერი მოწმობა რაიონულ კომისიისაგან, სადაც ჩაწერილნი უნდა იყოს თუ სიიდან არის არჩეული ამხანაგი. მანდატების მიღება შეიძლება 9 დეკემბერს დღის 2 საათიდან საღამოს 7 საათამდე, და 10-ს, დილის 9 საათ. დღის 4 საათამდე,—საარჩევნო კომისიაში (მუშათა სასახლე, პირველი სართული, კუთხე -განყოფილება).

კომისიის მდივანი გ. ყურულაშვილი.

დღეს, 10 დეკემბერს დღის 12 საათზე,

პროფსაბჭოს დიდ დარბაზში (მუშათა სასახლე) შედგება ქ. თბილისის მუშათა და წითელ არმიელთა

კომფრაქციის სხდომა.

დასწრება ყველასათვის სავალდებულოა.

ცენტრალური საარჩევნო კომისია.

თბილისის საბჭოს მორიგი საკითხები

თბილისის წითელი საბჭო მისაბაძი მაგალითი უნდა გახდეს არა მარტო საქართველოს დანარჩენ საბჭოებისათვის. მისჩენ თვალს და ყურს დაიჭერენ აზერბეიჯანი, სომხეთი და ახლო აღმოსავლეთიც. თბილისის საბჭომ პოლიტიკური გეგემონის როლი უნდა დაიმკვიდროს. ამას ის შეასრულებს, თუ გააჩაღებს შემოქმედებითს მუშაობას სამეურნეო ფრონტზე.

დღეს შეიკრიბება თავის პირველ სხდომაზე თბილისის მშრომელთა არჩევნებიდან გამოსული „მუშათა და წითელარმიელთა საბჭო“. თბილისის პროლეტარიატის მიერ არჩეული საბჭო შესცილის რევოლუციურ-პოსტზე თბილისის რევკომს, რომელმაც ცხრა თვე უდარაჯა ბრძოლით სასიცოცხლო ინტერესებს, აწარმოა განუწყვეტელი მნიშვნელობის მუშაობა რევოლუციური წესწყობილების დასამკვიდრებლათ, შეეწყობა ნიადაგი მშრომელთა დიქტატორის ორგანოს —საბჭოს ნორმალურ მუშაობას, აშენებს ლობას.

დიადი მოვალეობა და მიზნები აქვს დაკისრებული თბილისის საბჭოს. ბისჭენ ექნებათ მიჯნობილი თვალი საქართველოს დანარჩენ საბჭოებს, მის მოქმედებას, მის ბრძოლას დაინახავენ მასალად მაგალითად ყველა ქალაქის და სოფლის საბჭოები.

თბილისის პროლეტარიატმა აქცენ მთელს ქვეყნიერებას, რომ უკიე სავსებით თავი დაიხრია იმ მოშიმეულ ბურუსს, რომელშიაც ის გახვია მენშევიზმა. თბილისის პროლეტარიატმა კომუნისტებისადმი ნდობა და გაწყუნვილი ნდობა გამოცხადებით აღიარა თავისი აქტიური გადასვლა ოქტომბრის რევოლუციის ბანაკში.

ამ რევოლუციის აკვანია შორეული ჩრდილოეთის წითელი პეტროგრადი. დღეს ოქტომბრის რევოლუცია ფაქტიურად და ფორმალურად სადგურს იჩენს სამხრეთით, ერთმანეთის შესართავში, წითელ თბილისში.

ამიერიდან საბჭოთა თბილისი ხდება მთელი ამიერ-კავკასიის მნიშვნელოვან პოლიტიკურ ცენტრად და თბილისის საბჭოს ხმას ყურს ათხოვებს არა მარტო საქართველო, არამედ საბჭოთა ადერბეიჯანი, სომხეთი და ახლო აღმოსავლეთიც კი.

თბილისის საბჭო უნდა შეიკრიბოს და შეიქნეს კიდეც მთელ საბჭოთა ამიერ-კავკასიის პოლიტიკურ საყვარაო. მშრომელთა დიქტატურის მთრიგი ლოზუნგების ლაბორატორია აქ უნდა იყოს და ახლო აღმოსავლეთმა ბაქის შემდეგ, ეს თბილისის საბჭოს პოლიტიკურ შემოქმედებაში უნდა ტქიოს პასუხი მორიგ წყეულ საკითხებზე.

მაგრამ იმით არ ამოიწურება თბილისის საბჭოს როლი და მნიშვნელობა. პოლიტიკური მეთაურობა გუ-

ბრწყინვალე გამარჯვება

მოკიდებული მენშევიკურ ბენშოზს. ზოგიერთებს ნამდვილად სჯეროდათ ბოლშევიკების უნიადაგობა საქართველოში და დუპაგოგიურათ მოითხოვდენ დაეუყონებინა საბჭოების მოწვევის. მაგრამ ცხოვრების სინამდვილემ ერთხელ კიდევ დაარწმუნა ეს ვაუბატონები და საბოლოოდ გამოაშკარავა აქმედი გოზება მოშხამულ მშრომელთა ზოგი წრეებისათვის, რომ ხალხის ყოფილ მასების ინტერესების ერთად ერთი ჭეშმარიტი გამომხატველი სიით არჩეულ ორგანოებში მხოლოდ კომუნისტური პარტიაა. ამის საუცხოო დამამტკიცებელია ამ დღეების თბილისის საბჭოს არჩევნები, რომლებმაც შედეგად მაც რევოლუციის მტრების ყოველ

ამიერკავკასიის საბჭოთა რესპუბლიკების ფედერაციისთვის

აზერბეიჯანის სოვნარკომის და საქართველოს საბჭოთა რესპუბლიკის სელშეკრულების პროექტი

(მიღებულია აზერბეიჯანის, სომხეთის და საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტებისა, რ. კ. პ. (ბ.) კავპიურის პლენუმისა და ამიერკავკასიის 32 პარტიულ თათბირისაგან).

აზერბეიჯანის, სომხეთის და საქართველოს სოციალისტურ საბჭოთა რესპუბლიკების წარმომადგენლების სრულ-უფლებიანმა კონფერენციამ გამოიდინა და დიდი პროლეტარული რევოლუციის მიერ აღიარებული ხალხთა თვით გამორკვეული უფლებებიდან, იქით რა ხელშეკრულების თანახმად მინაწილის თავდაცვის მიზნებისა და სავეურნეო, თუნდ თავის ძალების შეკავშირების საჭიროებას მიზნებისა და სავეურნეო ცხოვრების ურთიერთ-ბეს ინტერესებისათვის, —დადგინა, რომ ამიერიდან აზერბეიჯანის, სომხეთის და საქართველოს სოციალისტური საბჭოთა რესპუბლიკები ამყარებენ ერთმანეთში მჭიდროს სამეფონო პოლიტიკურ და ეკონომიურ კავშირს. შემდეგ საფუძვლებზე:

1) რესპუბლიკების კავშირის უმაღლეს ხელის უფლებათ ითვლება აზერბეიჯანის, სომხეთის და საქართველოს მთავრობების მიერ თანასწორი რიცხვით არჩეული წარმომადგენლების სრულ-უფლებიანი კონფერენცია.

2) სრულუფლებიან კონფერენციის აღსასრულებელ ორგანოდ თვლება საკავშირო საბჭო, რომლის წევრებს ირჩევს და უკან იწვევს კონფერენცია.

3) საკავშირო საბჭოს გაძვალტანებით გადადიან: სამხედრო საქმეები, ფინანსები, საგარეო პოლიტიკა, საგარეო ვაჭრობა, გზები, ფოსტა-ტელეგრაფი, კონტრ-რევოლუციასთან ბრძოლა და ეკონომიური პოლიტიკის ხელმძღვანელობა მოკავშირე რესპუბლიკების ტერიტორიაზე.

4) საკავშირო საბჭო შესდგება თავმჯდომარისა, მასი მოადგილისა და წევრებისაგან:

ა) სამხედრო საქმეთა სახალხო კომისარი.

ბ) ფინანსთა სახალხო კომისარი.

გ) საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარი.

დ) ფოსტა-ტელეგრაფის სახალხო კომისარი.

ე) საგარეო ვაჭრობის სახ. ხალხო კომისარი.

ვ) გზათა მიმოსვლის სამართველოს უფროსი.

ზ) კონტრ-რევოლუციასთან ბრძოლით საგანგებო კომისიის თავმჯდომარე.

შენიშვნა 1): მოკავშირე რესპუბლიკების სათანადო სახალხო კომისარიატები უმჯობესნ, ვარდა კონტრ-რევოლუციასთან მებრძოლი საგანგებო კომისიებისა, რომლებიც რჩებიან რესპუბლიკებში მათი საკავშირო სააგენტოს კომისიის დაქვემდებარებით.

შენიშვნა 2) სამხედრო საქმეთა, ფინანსების, და ფოსტა-ტელეგრაფის სახალხო კომისარიატებს ჰყავთ მოკავშირე რესპუბლიკებში თავისი წარმომადგენლები, რომელნიც წევრებს უფლებებით შედიან რესპუბლიკების მთავრობებში.

5) საკავშირო საბჭო ყველა საკითხებში, რომელიც ეხებიან მის გადაწყვეტილებაში, უნდა დაეყრდნოს, გაეკონტროლოს და საერთოდ იღებს ყოველ ზომებს მათზე დაკისრებული ამოცანების განსახორციელებლად.

6) მოკავშირე რესპუბლიკების ტერიტორიაზე ეკონომიურ ორგანოების მოქმედების გასაერთანებლად არსებობა „უმაღლესი ეკონომიური საბჭო“, რომელიც მოქმედებს საკავშირო საბჭოს მუდმივი კომისიის უფლებებით.

7) უმაღლეს ეკონომიურ საბჭოს შემადგენლობაში შედის მის თავმჯდომარის უფლებებით საკავშირო საბჭოს თავმჯდომარე ან თავმჯდომარის მოადგილე და წევრების უფლებებით—სამეურნო და სახლეკონ საქმეთა, ფინანსთა, გზათა მიმოსვლის, საგარეო ვაჭრობის სახალხო კომისარები, მოკავშირე მხარეების, ეკონომიურ საბჭოს წარმომადგენლები, ამიერ-კავკასიის პროფკავშირების საბჭოსა და საკავშირო მუშა გლეხთა ინსპექციის წარმომადგენლები. ეს უკანასკნელნი ეკონომიური საბჭოს მუშაობაში მონაწილეობენ მხოლოდ საკითხებში, რომელნიც ეხებიან მათ საქმიანობას.

8) უმაღლესი ეკონომიური საბჭო ამეშვების მოკავშირე რესპუბლიკების ერთიან საბეურნეო გეგმას, ფლენს მას დასაბეკიცებლად კონფურენციას, უმაღლეს ეკონომიურ კომისარიატების მეშვობას, ამ გეგმის მიხედვით, თვალ ყურს აღევნებს მის განხორციელებას და სიტყვის ეუმშარატი მნიშვნელობით რეალური პოლიტიკას, რომელიც ერთიანად მთლიანად იღებენ ამ კრებებიდან, რომლებსაც მოიკავით მეშვობა-ბინაზონის დასამყარებლათ და მშრომელი მასების მდგომარეობის გასაუმჯობესებლათ. ის იყო მშრომელთა საქმიანი პოლიტიკა და ამიტომ მისმა სინამდვილემ ყოველგვარ აგიტაციაზე უფრო ძლიერი გავლენა მოახდინა.

დღეს ყველა ჩვენი მტერ-მოყვარეთვის ცხადია, რომ „ბოლშევიზმისაგან განკურნებული“ საქართველოს მშრომელი მასები სამოღიდან ამოვიდენ მენშევიკების მიერ სისხლისა და შაბიმი ოღესაც გაფლენილ მდგომარეობის და ერთსულოვანი სააჩენო დემოსტრაციით თავის დიდი ნდობა ჩაბაბარეს პროლეტარიატის ანტიტეზისის ერთად ერთ ჭეშმარიტ დამცველს—კომუნისტურ პარტიას.

ნ—ი.

არჩევნები თბილისის საბჭოში

რაიონის გზაზე.

არჩევნები ამიერ კავკასიის რკინის გზაზე დამთავრდა ყველგან. მთავარ სახელოსნოებში შესდგა საერთო კრება რომელსაც 2000 კაცზე მეტი დაესწრო. კომპარტიის სიით არჩეულ იქნენ კომუნისტები და უპარტიონი.

საზოგადო კრებები გაიმართა აგრეთვე დეპოში, ტუფლისის სადგურზე და რკ. გზის მთავარ სამმართველოში. კომპარტიის სიით არჩეულ იქნენ კომუნისტები და უპარტიონი.

ძალ. რევკომები და კოზუნეიუნეობის ერთი ნაწილი.

6 დეკემბერს, ტფილისის ქალაქის რევკომის და კომენლატურ მეურნეობის ერთი ნაწილის მოსამსახურეების და მეშვების საზოგადო კრება შეგვარ მოლოდინს გადააჭარბა და ერთხელ კიდე დაამტკიცა, თუ ვის ბიუეება ნამდვილად ხალხი. საბჭოთა ხელისუფლების 9 თვის არსებობა საკმარისი შეიქნა, რომ მის ირგელო პოლიტკას და ცხოვრების სინამდვილეს მთელი რევოლიუცია მოეხდინა ურთო მასების გონებაში და ერთიანად დაემსხვრია ყალბი წარმოდგენა ბოლშევიკებზე. საარჩევნო კომისია ამ მხრივ მდიდარ საილუსტრაციო მასალას იძლევა იმ კრებებიდან, რომლებსაც მრავალი მეშვე-მოსამსახურე ესწრებოდა და ჯერ არ ნახული სერთო ენტუზიაზმით, ხშირათ ერთხმად, ხშას აძლევდენ კომენისტური პარტიის კანდიდატებს. მენშევიკ-ეუდერალისტების გამოსვლა კრებებზე და მოწოდებები სამარცხვინოდ გათავდა. წინააღმდეგ, ზოგიერთ კრებებზე, როგორც მაგალით. მბეჭდავების, ტრამვაის, არსენალის და სხვ. მუშები, რომლებმაც საკუთარი კლასური ინტერესების შეგნება უფრო ძლიერადაა გამხატული, ასეთ მოწოდებებს უპასუხებდენ მრავალ-რიცხოვან კრებებით და რამოდენიმე დღის განმავლობაში ეს დიდი კამპანია თბილისის მშრომელთა რევოლიუციონერი მასების ბრწყინვალე გამარჯვებით მოლოდინება არც ერთი ხმა გამყოფილ მენშევიკებს! ან, თბილისის საბჭოს არჩევნების შედეგები.

რას ნიშნავს ეს? რასაკვირველია, ეს არაა რაიმე ძალადობის ან მარტო აგიტაციის ნაყოფი. გადამჭრელი როლი მასების ფსიქოლოგიურ გარდატეხაში ითამაშა განსაკუთრებით საბჭოთა ხელის უფლების სახელმწიფოებრივმა აღმშენებლობამ და სიტყვის ეუმშარატი მნიშვნელობით რეალური პოლიტიკამ, რომელიც ერთიანად მთრთელი იყო ერთა შორის მშვიდობიანობის დასამყარებლათ და მშრომელი მასების მდგომარეობის გასაუმჯობესებლათ. ის იყო მშრომელთა საქმიანი პოლიტიკა და ამიტომ მისმა სინამდვილემ ყოველგვარ აგიტაციაზე უფრო ძლიერი გავლენა მოახდინა.

დღეს ყველა ჩვენი მტერ-მოყვარეთვის ცხადია, რომ „ბოლშევიზმისაგან განკურნებული“ საქართველოს მშრომელი მასები სამოღიდან ამოვიდენ მენშევიკების მიერ სისხლისა და შაბიმი ოღესაც გაფლენილ მდგომარეობის და ერთსულოვანი სააჩენო დემოსტრაციით თავის დიდი ნდობა ჩააბარეს პროლეტარიატის ანტიტეზისის ერთად ერთ ჭეშმარიტ დამცველს—კომუნისტურ პარტიას.

რეზოლუცია

ამიერ-კავკასიის მეორე პარტიული თათბირის, რომელიც შეს ა ზა თბილისში 1921 წ. 7 დეკემბერს.

ამიერ-კავკასიის მეორე პარტიული თათბირი აღნიშნავს, რომ ამიერ-კავკასიის ხელშეკრულება პარტიულმა ორგანოებმა დროზე და სწორედ გათვალისწინეს ამიერ-კავკასიის საბჭოთა ფედერაციის შექმნის საჭიროება, რომელსაც, გარდა ზოგად—პოლიტიკურ და საერთაშორისო პირობებისა, მოითხოვენ მიმდინარე ცხოვრების პრაქტიკული ამოცანები, გამოწვეული განსაკუთრებით საბჭოთა ხელისუფლების ეკონომიური პოლიტიკის ახალ კურსთან დაკავშირებით. ამიერ-კავკასიის ფედერატიული გაერთიანების მთავრობები ამიერ-კავკასიის ხალხებისათვის ერთიანობის ბანგრძლივი და ძნელ ხანა, როგორც ცეკავშირეთის შედეგი მენშევიკების, დაშნაკების და მენსივატელების ნაციონალისტური პარტიების და მთავრობების მთელი წინააღმეგი კონტრ-რევოლიუციონური პოლიტიკისა, რომელიც მდგომარეობა ამიერ-კავკასიის ხალხთა შორის ეროვნულ წინააღმდეგობის გაფრვებაში, მათ ერთმანეთისადმი დაშინისპირებაში და ჩაძრეცვაში პირდაპირ სისხლისმსწორ შეტაკებებში (ომები საქართველოსა და სომხეთს შორის, სომხეთსა და აზერბეიჯანს შორის). ეს პოლიტიკა მასთან ერთად მოასწავებდა ერთი მხრივ ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკთა თითეულ ნაციონალისტურ მთავრობის პოლიტიკურ კავშირს ევროპის რეაქციასთან, რომელიც მიმართული იყო ამ რესპუბლიკების მშრომელი მასების წინააღმდეგ; მეორე მხრივ—სრულ გათიშვას კაპიტალის წინააღმდეგ ბრძოლებში ევკალებულ რუსეთის შეუძლებ და ეკონომიურ ბანვითარებაში და ჩამორჩენას პირდაპირ სისხლისმსწორ შეტაკებებში (ომები საქართველოსა და სომხეთს შორის, სომხეთსა და აზერბეიჯანს შორის). ეს პოლიტიკა მასთან ერთად მოასწავებდა ერთი მხრივ ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკთა თითეულ ნაციონალისტურ მთავრობის პოლიტიკურ კავშირს ევროპის რეაქციასთან, რომელიც მიმართული იყო ამ რესპუბლიკების მშრომელი მასების წინააღმდეგ; მეორე მხრივ—სრულ გათიშვას კაპიტალის წინააღმდეგ ბრძოლებში ევკალებულ რუსეთის შეუძლებ და ეკონომიურ ბანვითარებაში და ჩამორჩენას.

ამიერ-კავკასიის ფედერატიული გაერთიანება საბოლოოდ ამყარებს ამიერ-კავკასიის ხალხთა შორის მეგობრობას და დაუფიქსებს მშვიდობიანობას და ქმნის ყველა საბჭოთა რესპუბლიკების მთლიან რევოლიუციონურ ფრონტს გარშემორტყმულ კაპიტალისტურ ქვეყნების წინააღმდეგ.

გამომდინარე ამ ყველა აქედან, ამიერ-კავკასიის პარტიული თათბირი სჭიროთ სცნობს:

1. რომ ამჟამად საჭიროა გაძლიერა ფედერაციის იდეის აგიტაციის და პროპაგანდის სვეროდან, რომელთაც ჩქინდათ ფართე მასსიური ხასიათი, მუშაობის შეჭდეში გაერთიანებასა და გაფართოებაზე საბჭოების სა შუალებით ფედერაციის სწრაფი პრაქტიკული განხორციელებისათვის.

2. რომ იმ მიზნებისათვის საჭიროა საბჭოს არჩევნების დაჩქარება საქართველოსა და სომხეთში, იმ აზრით რათა ასეთები დამთავრდეს არა უგვიანეს 1922 წლის იანვრის დასასრულისა.

3. რომ კავბიუროს მხარეების, კომპარტიების ცენტრალური კომიტეტების და კავბიუროს მიერ მიღებული საკავშირო ხელშეკრულების მიხედვით, სათანადო კომისიების დაუყონებლივი დაარსების გზით შეასრულოს მთელი მოსაზრებული პრაქტიკული მუშაობა ფედერატიული ხელისუფლების და მმართველობის მსაწყობათ, ფედერაციის რეგიონალური გამოცხადების დროისათვის.

ფედერაციისთვის საქართველოს პროფსაბჭოს მიმართვა

ს. პ. კ. ს. პროფკავშირთა ცენტრალურ საბჭოს მიერ მიწვეული საქართველოს პროფესიონალური კავშირების ფედერაციის მოწვევის გამო, საბჭოთა ხელისუფლების პრაქტიკული ნაბიჯების ანალიზის შემდეგ, ეს ფედერაციული ორგანო ერთხმად ცნობს აუცილებლად და ეკონომიურ ცხოვრების ნორმალური ბანვითარების ინტერესებიდან გამომდინარედ.

ამ ფედერაციის ორგანიზაციის ფორმის საკითხის გადაწყვეტისას, ჩვენ ვხელმძღვანელობთ ერთის მხრივ ეკონომიური ცხოვრების ბანვითარების ინტერესებით, მეორე მხრივ ამ ბანვითარების ფორმებით, რომელიც ჩვენ ვხედავთ ამ ბანვითარებაში.

ამ ორივე მხრივ ჩვენ ვხედავთ, რომ ფედერაციის ორგანიზაციის ფორმა უნდა ეფუძნებოდეს ინდუსტრიულ პრინციპს, ე. ი.

საბჭოება, მხოლოდ მაშინ მშრომელთა ნებისყოფის გამოჩენით სასიკეთოდ დაიკონენ საქართველოს ნაციონალისტური ელემენტები და საძირკველი ჩაეყარა ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკების მშვიდ გაერთიანებას.

დღეს ო. კ. პ. ტ. კ. კავბიუროს პრეზიუმი გადაწყვეტილებით, რომელსაც დღეს აღეფიციოზებით მიეცემენ საკითხის საკონფერენციო ფორმე მასებში, პოლიტიკურად ჩამოყალიბდა ის, რაც უკვე თვებერვალში მოხდა, სახელდობრ ეროვნულ ნაციონალ მშრომელ ოკუპა ხალხი ამიერ-კავკასიაში, რომელსაც თავისი უფროსის დასახელებით თავის უფროსს ერთად ფედერაციული პოლიტიკის ფორმა ჩამოყალიბდა ის მსოფლიოს ჯერ ფედერაციული ფორმა, რომელსაც ამიერ-კავკასიის ფედერაციის სახელწოდება ეწოდება.

ამგვარად ო. კ. პ. ტ. კ. კავბიუროს გადაწყვეტილება ამა ქალაქ ამიერ-კავკასიის ოსპუბლიკის ფედერაციის წევრობელების ბატონობას და ფეხ-ადგილის ყველა ბატონობას ეკისრებით ამიერ-კავკასიის ფედერაციის

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სიმღერა შემთამდებისა

ჩვენ გვიყურებ! ეს ქვეყანა ჩვენია,
სისხლით მოგრწყეთ, სიცოცხლეს გვირჩენდნი.
ნიადაგით ჯერ თუმც შრომაზე ჩვენთვისა,
მაგრამ მერმისს მბრწყინავს ვხედავთ ჩვენწინა.
ოფლით მოგრწყეთო, შრომას გავაძლიერებთ,
ჩვენის ტანჯვით მერმისს ვაბედნიერებთ.
ჩვენ ვეგებით ხიდათ მორიგ თაობას,
წინ მიეყვანით მთელ ქვეყანის მოძრაობას.
ხელთ გვიპარია ყოფნის ჩარხის ტარები,
ჯერ ბევრი გვაქვს მისთვის საკარნახელო,
და როდესაც გაგხდით თვითმოძრავთა,
დავშორდებით ჩვენ ხიდ თაობათაგან...
და ასე ეემნით შრომის უცვდავებასა,
როცა ქვეყნად იგრძნობს ყველა შეგნებას!..
მაშ, გვიყურეთ! ეს ქვეყანა ჩვენია
გახალისდით! ნუროს ვიგრძნებთ...

ნ. ზომლეთელი.

კაპიტალიზმის სამეფოებში

საბერძნეთი

სამინისტროს კრიზისი საბერძნეთში.

მოსკოვი 8 დეკემბერი (რადიო). საბერძნეთის პარტიებსა და მთავრობას შორის დამოკიდებულება გამწვავდა. მოელიან კაბინეტის გადადგომას და ხელისუფლების გადაცემას სამხედრო წრეების ხელში. მდგომარეობა საბერძნეთში ძლიერ გართულდა. მოსალოდნელია კვლავ გადაეცეს ხელისუფლება ვენიზელოსს.

შვეიცია

ჯაზობა.

მოსკოვი 8 დეკემბერი (რადიო). მრავალ სახელმწიფო დაწესებულებებში მომხდარ რევიზიამ აღმოაჩინა ფულის და სამეურნეო დიდი ბოროტ მოქმედებანი. მოელიან დიდ პროცესებს, რომელსაც თან მოჰყვება შეცვლის გამოჩენილ მოხელეთა პასუხის გებაში მიცემა.

ინგლისი

უმუშევრობა ინგლისში.

ნიუ-ეორკი 7 დეკემბერი (რადიო). რუსეთის ბლოკადის და რუსეთ-პოლონეთის საერთო უკონომიურ მდგომარეობის შედეგად უმუშევრობა ინგლისში ძლიერდება. დიდი მნიშვნელობა აქვს ბერეთეე გერმანიის ბაზრის დახურვას ინგლისელ მუშებისათვის. მთელ ევროპაზე კატასტროფიულად მოქმედებს ბერეთეე ის ფაქტი, რომ ისეთი ძლიერი სახელმწიფოები, როგორც რუსეთი და გერმანია, ღრიობით გარიყეს ეკონომიურ წარმოებიდან. ვიდრე ვალის განადგურებას მოსთხოვდენ რუსეთსა და გერმანიას, უნდა წინააღმდეგ მოქმედებას ეწეოდეს. მთელ ევროპის ეკონომიურ ორგანიზაციას. სასურველია, რომ დაუწესებელ ეანი ყველა თაობ შენაკვეთებს ადვილებ არა კერძო პირებს, არამედ უგზავნიდნენ იუსტიციის კომისარიატის ცენტრალურ დამსჯელ მანქანებს.

◆ **ხელოვნების სახახლეში.** კვირას დეკემბრის 11, ხელოვნების სახახლეში (სერგიევის 13. საკართველოს ახალი მწერლობის კავშირის საქმე მართავს პოეზიის აკადემიის მორიგ საღამოს. გრ. როგორც წაიკითხავს მოხსენებას „დოინსი საქართველოში“ დასაწყისი საღ. 7 საათ. შესვლა უფასოა.

პატარა ფელეტონი

ანეკდოტების ბრალია

მაძევებენ პარტიიდან!..

ზღაპრულ კურდღელივით დამემარათა.

ერთ ქვეყანაში თურმე ბრძანება გამოსცეს, რომ აქლემები უსათუოდ დაეტყოთ ნალებით. ეს ამბავი რომ კურდღელმა გაიგო, მოჰკურცხლა საზღვარ-გარეთ.

„რა მიგარბენინებს, შენ ხომ აქ ლემი არა ხარო?“—ჰკითხეს.

„დავიტყნე, დავკუკუნე,—მოდი და უმტკიცე მერე შენ რომ კურდღელი ხარ და არა აქლემიო!“—უპასუხა მან.

გამოგდებით გამოგაგდებენ,—მოდი და უჭტკიე მერე ჩაკარეს, რომ არაფერ შუაში ხარ! ყურადღებასაც კი არ მოგაქცევს! არავითარი ფიცი-მტკიცი აღარ გიშველის!

იოტის ოდენი დანაშაულობა მიენე მიმიძღოდეს პარტიის წინაშე! მიდამ საქმიანი მომიშვებე ვიყავი; არას ღროს არ მიტყლეტენია; ეკლესიაში ჯვარი არ დამიგრეია, მიუხედავად იმისა, რომ ცოლი ხუთჯერ წლით ადრე შეეკრიე, სანამ „ზაგსი“ დაარსდებოდა და პარტიის წევრებს საყდარში ჯვარის წერას უფრძანდენ.

არც ერთი სხვა პარტიაში არ ეყოფილვარ, გარდა იმისა, რომელშიაც თვით ლენინი და მისი ცხაკიანი იმყოფებოდენ.

ლოთობასაც არ ვეწეოდი. მხოლოდ ერთხელ დავთვერი. ამ ოცდა-ხუთი წლის წინედ. სიმთქნარეეში მეზობლის ქალს წავეპოტენე საკოცნელად. როცა კოცნაზე უარი მითხრა, გავგიჟდი-ბეულა ღორს რევოლვერი ესროლე, მაგრამ არ მომიკლეს, მხოლოდ ხსეხუკად დავეჭირე მაგრამ ეს არ უნდა ჩამეთვალოს დანაშაულად, რადგან მაშინ პარტიის წევრი არ ვიყავი.

მოუხედავად ჩემი ასეთი სისპეტაკისა, მაინც გამომაბურძუებენ პარტიიდან, ეს ცხადზე-უცხადესია! ყველაფერი ეს კი დამატყდა თავს ანეკდოტის წყალობით,—იმ ანეკდოტების, რომელებიც საშუალებით ფიქრობენ სწორი და უტყუარი ცნობების შეკრებას!

აი, როგორ მოხდა ეს:

ჯერ კიდევ არა-ლენინლობის დროს მომცენ შესაფერებით ანკეტა. მე, როგორც გამოცდილმა კონსპირატორმა, მაინც და მაინც არ გავეპიანურე ჩემი ისტორია და მოკლეთ მივეცი პასუხი ლეციელებულ საკითხ „კითხვებზე.

შემდეგ, გამოვქერი თუ არა ანკეტა-ქაღალდიდან ღღის სინათლეზე—ჩხოსავით მომპარეს ანკეტები შესაფებთან: იაჩეკამ, რაინმან, ტუკამ, ცეკამ, პროფკავშირმა, სოციპრომმა, პაიოკის მაგიდამ და სხვამ, და სხვამ!..

მერე, იმ დალოცვილ ანკეტას შემთხვევებს, ისეთი ზნე აქეთ, რომ უსათუოდ უბედურ შემთხვევებს გეკითხებიან: როდის დაიბადე? როდის გვეენიდე? როდის დაიკირეს? ცოლიანი ხარ, თუ უცოლო? და სხვა ასეთებს!

მე კი ისეთი მეხსიერება მაქვს, რომ გუშინ რა ვქმენ სადილად, ან ეკვირე ფუ არა რიგ საზოგადოო—ისიც არ ახსოვს, თორემ ამა სად დამამახსოვდებოდა ყველა ის უბედურება, რაც დამემეება თავს ოცდა ორი წლის რევოლიუციონერი მეშთაბის დროს!

როდის დავიბადე, თუმცა ეს მე არ მახსოვს, მაგრამ როდეს ერთხელ ვარ დაბადებული და თან ვიყავი და არა ქალათ, ამიტომ წლოვანების დასახეკლება არ მიმეღებება.

მაგრამ რანაირათ შემეძლო სხვა თანასწორი კითხვებზე სწორი პასუხის გაცემა მაშინაც კი, მეხსიერებაც რომ კაოცი მჭონებოდა?

მაგალითათ, ყველა ანკეტებზე მეკითხებოდენ—ცოლიანი ხარ, თუ უცოლო?

ამ შეკითხვაზე სწორი პასუხის მიცემა მეტად ძნელია მას შემდეგ, რაც ქორწინ-განქორწინების საქმე მღვდლების ხელიდან მესო ქვრიველის ხელში გადავიდა და მისი „ზაგსის“ საშვალებით ოცდა ოთხ წუთში ხდება!

რომ ცოლი მყვან გვერდში მეყუდეს, ან მე მოეშორებოდათ მასთან ვიყო, კიდევ გავბედავდი და თამამათ უპასუხებდი ცოლიანი ვარ მეთქი. მაგრამ მთელი თეეობით ხან მე მიგდიხარ სხვაგან, ხან ის!

თუნდა აი ეხლაც: წასულია ისეთ ქვეყანაში, სადაც „ზაგსი“ სამი წლით ჩაეხნე ალრაც შემოღებული. რა ვიცი, იქნებ მოცხასიათო და ქე შეჰკვე ვიანმეს ხელის მოსაწერათ ამ ახალ მოხელე საწყაროში! აბა რანაირათ შემიძლია ნამდვილი მართალი პასუხი მივსცე ანკეტაში, როდესაც მე თვითონ არ ვიცი ცოლიანი ვარ ახლა, თუ უცოლო?

ვთთავ მიემართე ხერხს და ვსწერე-ი ანკეტებში ხან ცოლანს და ხან უცოლოს,—ამისდა მიხედვით, ერთათ ვიყავით, თუ ცალკალე, მაგრამ არ გამიგიეა ეს ნოტეიან..

უკანესი დამემართა შეკითხვაზე: როდის იყავი დევნილი და დატუსაღებულიო.

მეომრებია ახალგაზრდობის იდეალური ხანა და ერთ ანკეტაში მიპასუხნია: ცხრაას ორში, სამში, ოთხში ეეთქი.

მეორე ანკეტის შევსების დროს დამდგომია თვალწინ ცხრაას ხუთი წლის რევოლიუციონერი დრო, მოსკოვის დიდებული აჯანყებით და მომხსენებია ბეტერკის ციხეში ყდომა.

შემდეგში გამსჭრებია პეტროგრადის „წესაკეტებში“ და „პრედვარილკაში“ სიამოვნებით, თუ უსიამოვნოთ გატარებული დრო და ამინდშიც ცხრაას რვა, თერთმეტი, თორმეტი და ცამეტი წლები. სხვა ანკეტებში გამოვსულვარ უფრო ახლო ხანაში: ცხრამეტში და ოცში,—როდესაც ვიკვეტი იქ, სადაც ეხლა მეწმენდები ხიან..

პარტიაში შესვლის შესახებ შეკითხვაზე სულ ამარიგით დავთარი!

კითხვაზე,—როდის ჩაეწერე კომუნისტურ პარტიაშიო,—ერთგან უპასუხე: ცხრაას თერთმეტში მეთქი. მეორე ანკეტის შეკითხვაზე: როდის ხარ ჩაწერილი პარტიაშიო,—გავეცი პასუხი: ცხრაას თორმეტ მეთქი.

რამდენი ხანია რევოლუციონერ მეშთაბას ეწევიო,—მეკითხებოდენ ერთგან. ოცდა ორი წელიაო სრულდება მეთქი.

და აი, ეს ჩემი გულწრფელი, სინამდვილესთან შემცირებული, თორემ არა გადაპარებული პასუხები, იმათ, ვინც ანკეტებს არეევენ და ადარებენ ერთმანეთს და, რომელთაც მხოლო ციფრების ენა ესმით, თავისუბურათ გაუგიათ! როგორ გაუგიათ, ისე მოუსწენებიათ გამწვრებენ ინკვიზიტორებ, რომ ჩემი ანკეტები ერთმანეთს ეხმიანებიან. ნიტა ჩიჩერინია ანგრეულ მთელ რიგს გეგმებისას და რატს ცხსნის დასავლეთ ევროპის ინტელიგენტებს, რომელსაც მათ ჭილს უბრენეს და იქ კი სინაზრდოს მაგიერათ მხოლოდ გლოვას და მწუხარებას ეხედვენ. ეს ფრიად შესანიშნავი ფაქტია და ჩვენთვის დიდათ სასარგებლო პოლიტიკურათ და სოციალურათ, ვინაიდგან ახალი ჯვრეთები წინათ ჩვენთან მტრულათ განწყობილნენ, ემიგრანტის საბჭოთა რუსეთის თანამგრძობელთა ბანაკს. ამნაირად, რუსეთის საერთაშორისო პოლიტიკური მდგომარეობა ასეთია: ჩვენ არ შეგვიძლია ესთქვათ, რომ თითქმის არ შეიძლებოდეს ახალი თავდასხმა განიზრახოს ვინმემ, მაგრამ რუსეთის მდგომარეობა დღეს შეურყეველია, იგი დღითი დღე მაგრდება. ანტანტის დიპლომატებმა, რომ ბრძოლა წააგეს ის აშკარაა და პროლეტარულ რევოლიუციის ზრდა აღეცენტრალიზა. კაპიტალისტური ფორმა, არსებული წესი წარმოებისა, აღეცენტრალიზდა უნდა დაინგრეს, დაიშლას. ეს ობიექტიური პროცესი, რაც პოლიტიკა ჰქნეს ისეთ პირობებს, რომ წესიერ ბურჟუაზიას საერაშეთისა და ამერიკის გადიის პროლეტარიატის ბანაკში, ამაზრეს ის და ემატება პროლეტარიატის მოძრაობას, ამ მდგომარეობას ალღო ყოეი ხმოლოდ რუსეთმა. ამას ეე გადაჩრით მოგახსენებთ რუსეთის პოლიტიკას დღესაც ვერ გაუსწიეს კერზონი და ჩერჩილი. ეს ის ახალი პოლიტიკაა, რომელზედაც ლენინაკოს ყველა და რომლის ავტორიც ლენინია. ეხლა მოპირდაპირეზე ბურჟუაზი წესკოპი ვერ შეიძლება, საქირო აღეა მოეპირდაპირეს ის ბურჟუაზია და რომელიც მტრულათ განწყობილია საბჭოთა რუსეთის მიმართ, ოღონდ ეს ბურჟუაზია ამერიკის ლენინია. ამერიკის ბურჟუაზიის მიერ ჯალის გადახდის საკითხის შესახებ ამაე დროს რუსეთი თავის თავად ბაზაობდეს მე ვიხეი ელემენ. ამნაირად ის შეთანხმების პირობა, რომელიც აკვიშრებდა ინგლისს, საფრანგეთთან, ირყევა. მეორე მხრივ შედეგი: წვრილმა ბურჟუაზიამ, რომელიც უდიდეს ნაწილს წარმოადგენს საფრანგეთის საზოგადოებისა და რომელიც მტრულად ეკიდება ბოლშევიზმს და ყველა ეკონომიურ ბერკეტებით ხელში ჩაიგდებს ამ ქვეყნის ბაზრებს, ამ ქვეყნის ბაზრებს, ამ ქვეყნის ბაზრებს,

ფერი დასცხეთ გამოეტანია.

და აი, მაძევებენ პარტიიდან ყალბი ცნობების მიწოდებისთვის!..

ეს მოვლა ანეკდოტ! გაწყვეს მისი მომვონი!

რა გაგვწყობა,—წაგვალო უნდა და ხელახლა დავიწყოთ!

ს. ო—ია.

ს ულიად საქართველოს სახალხო განათლების და პოლიტგანათლების განყოფილ. მეორე ყრილობა

ამხს. თაქთაქიშვილის მოხსენება.

ყრილობა ისმენს მთავარ პროფესიონალურ განათლების სახელით ამხ. თაქთაქიშვილის მოხსენებას. განპარტავს რა ძველი სკოლის ისტორიას მოხსენიებული აღნიშნავს, რომ ბურჟუაზიის ნიადაგი უფრო სამოღვაწეო მოაწყობილია. მთავარი პროფესიონალური განათლება თავის ძირითად ამოცანად სთვლის ტახნიკურის მოწყობას. ტახნიკუმის ძირითად თვისებას შეადგენს, რომ იგი შეესაბამება დეს ცხოვრებას. ტახნიკუმებმა უნდა დააკმაყოფილოს რესპუბლიკის ყველა მოთხოვნილებანი ტახნიკური განათლების საქმეში და უნდა მოგვცეს ხალხი, როგორც საერთო განათლებით აღჭურვილნი, ისე სპეციალისტები.

გასაბჭოებამდე ახალგაზრდობის 95 პროცენტი წარმოადგენით საერთო განათლების ღებულობდა. ტახნიკუმები იყოფა შემდეგ ტიპებად: გუმანიტარულის, პედაგოგიურის, სასოფლო-სამეურნეო და ინდუსტრიალურ ტახნიკურისა. ორი წლის განმავლობაში ყველა ტახნიკუმებში წორანარის პროგრამით სწავლობენ ცალკეული პროგრამით სწავლობს მაგრამ თავისი სპეციალობისდმი უპირატესობის მიცემით. სასოფლო სამეურნეო ტახნიკუმებში აქეს თავისი ქვეგანყოფილებანი, მემინდვრეობისა მელვინეობის, პირტყვთა მოშენებისა და სხვ. საკმაო ძალუბის უქონლობისა გამო ტახნიკუმებს განსხის საქმე ნაწილობრივ ნელის ნაბიჯით უნდა მოხდეს. ამჟამად რესპუბლიკაში არსებობს 100 ტახნიკუმი. საკირო ჩათი გაუმჯობესება ფარანებების გადიდებით. გეგმა შეიქნილ მუშაობისთვის საჭირო ახალი ტახნიკუმების განსხვა ცენტრის ნებართვით ხდებოდეს. მუშაობის ღირსების მიხედვით საჭირო შემოღებულ იქნას პრემიალური დაჯილდოება. საჭირო ფართო ორგანიზაცია ინტერნატებისა და მოწყობა საერთო საცხოვრებებისა, ხოლო მეცნიერულ-ტახნიკური ძალების მოსასმზადებლად საჭირო ასხელარ გარედ მოწყობების გაგზავნა. საჭირო აგრეთვე დაქვეცირებულ წვიდრო ურიცერთან ტახნიკუმებს და ადგილობრის სახალხო განათლების შორის.

მუშათა ფაკულტეტების სექტორი.

ამხს. ბირიკუაშვილის მოხსენება.

მუშათა ფაკულტეტების სექტორის ამოცანას შეადგენს—შეადგინონის დიდებს სპეციალურ სწავლის მიღება. ფეხეტდავად ძნიმე ეკონომიურ პირობებისა, მუშათა ფაკულტეტების სექტორმა შეიმეზეა პროგრამები-მაქსიმები. სექტორის მუშაობა განსაკუთრებით დამკრავ და გეგმიან მუშაობით. პირველ ეკეთინან: მოკლე ვადიანი მოსწავლება, კურსების გახსნა და სხვა და სხვა ამნაირი. ჩვენ გავსხვენით მთელი ჩვენი ორგანიზაციის ყურადღება, მეტადრე რაონის გზების პროფ. კავშირისთვის (20-მდე), სადაც მეტად საჭიროებენ დახელოვნებულ მუშებს. ნორმალურ მუშაობით იგულისხმება სადამოს ტახნიკუმების შენახვა. მუშებისთვის. ასეთი ტახნიკუმი შექმნილია თბილისში. მათი გახსნა ბრალდება მსწავლობა კადრის უკოლობით და ეკონომიურ პირობებით. შეუდგენი ტახნიკუმის ორგანიზაციის ბათომში, შეექმნით 2 ტახნიკუმი (ეკონომიურისტი და ინდუსტრიალური) უნივერსიტეტში მოსამზადებით.

მაგრამ ჯამთარს ჩვენს საქმეს წარმოადგენს შექმნა მუშათა ფაკულტეტისა, რომელშაც თანდათან უნდა გაიქონ ეხლანდელი უმაღლესი სკოლა ისეთი პირებთ, რომელნიც უკვე მოსწავლეობას იღებენენ წარმოებაში.

სექტორის განზრახული აქეს გახსნას სკოლები ქარხნებში მოიშველ მოსწავლეთათვის. გლეხთა შორის პროფესიონალური განათლების სეფორიში ჯერ ძალ ცოტაა გაკეთებული. ჩვენ განზრახული გვაქვს გავუთ ივ მეუშაობა ორ ნაწილად: სასოფლო მეურნეობის და მინამრეწველობის. სასოფლო-მეურნეობის დარგში უნდა დაარსდეს მოკლე ვადიანი კურსები.

შინა მრეწველობის დარგში განზრახულია მოეწყოს სოფლებში საჩვენებელი ქოხები. კურსების მეშაობა წარიანებულად მიდის. პროგრამა შეორად ეროად ჩვენ ძალ ცოტაა გაკეთებული. საქართველოში ფარანებების გადიდებით. გეგმა შეორნილ მუშაობისთვის საჭირო ახალი ტახნიკუმების გახსნა ცენტრის ნებართვით ხდებოდეს. მუშაობის ღირსების მიხედვით საჭირო შემოღებულ იქნას პრემიალური დაჯილდოება. საჭირო ფართო ორგანიზაცია ინტერნატებისა და მოწყობა საერთო საცხოვრებებისა, ხოლო მეცნიერულ-ტახნიკური ძალების მოსასმზადებლად საჭირო ასხელარ გარედ მოწყობების გაგზავნა. საჭირო აგრეთვე დაქვეცირებულ წვიდრო ურიცერთან ტახნიკუმებს და ადგილობრის სახალხო განათლების შორის.

**მუშათა ფაკულტეტების სექტორის ამოცანას შეადგენს—შეადგინონის დიდებს სპეციალურ სწავლის მიღება